

so se v Trstu izkrcali ter skozi Avstrijo vrnili na Prusko. To priliko je uporabil grof Gulohovski. Dosegel je, da so se pruski vojaki na avstrijskih tleh sprejemali kakor najslavnejši junaki. Na raznih kolodvorih so jih pozdravljali avstrijski častniki, priredile so se jim dragocene pojedine in druge prijetnosti. Našim Prusakom je poskakovalo srce od samega veselja. Ko pa so se vrnili avstrijski vojaki, ki so morali na Kitajskem braniti s puško in mečem čast naše Avstrije, se nihče ni zmenil zanje. Tiho so prišli domov ter tiho začeli nadaljevati na avstrijskih tleh svojo službo.

Odgovor na nemške surovosti. V Litovli na Moravskem so si pridobili Čehi lansko leto pri volitvah občinski zastop. Vsled tega je postalo razmerje med Čehi in Nemci jako napeto. Letos so otvorili Nemci majhno nemško šolo in ob tej priliki so si povabili od vseh strani somišljenikov, da z velikim številom protestirajo proti češkemu prodiranju. Udeležencev se je zbralo okoli 10.000. Svoji »ljubezni« do Čehov so dali udeleženci s tem duška, da so jim razbijali okna ter natepli vsakega, ki je govoril češki. Zraven so peli »Wacht am Rhein«. Čehi so na te nemške čine jako primerno odgovorili. Malo dni pozneje je bil v Litovli sejem. Prišli so tudi nemški trgovci ter ponujali lepo blago, a ne enega Čeha ni bilo blizu, da bi kupil. Nemški trgovci so morali pospraviti blago in oditi. Tako so odgovorili Čehi nemškemu nasilju. Na Moravskem so Čehi gospodarski izborni organizovani. Čehi kupujejo le pri Čehih. Vsled tega bo padla občina Litovel in padla bo kmalu tudi največja nemška trnjava na Moravskem, Olomuc.

Rusi o Vsenemcih. »Moskovska Vedomosti« piše o avstrijskih Vsenemcih povodom predstojenih volitev v češki deželni zbor: Pred vsem je očitna predrznost, s katero si tolpa ljudi, katere politična delavnost je samo kronika škandalov, in ki bi prej spadali pod kriminal nego v zbornico,

Običajne pogrebne slovesnosti tu ne bom popisoval, ker je to vsakemu manj ali bolj znano. Povem naj le, da se je marsikdo bridko zjokal, ko so gospod vrgli prsti na rakev in molili pogrebne molitve. Ob enem pa je navzoče tolažila sladka nada, da bo ta blaga žena enkrat zopet vstala iz groba v lepšem, častitljivejšem telesu. Da, vstali bomo enkrat, v lepšem, častitljivejšem telesu v boljše življenje, kjer ne bo več nobene bridkosti.

Ko je bil pogreb končan, odšli so nekateri domov, drugi so ostali še nekaj časa na pokopališču, škropili so grob z blagoslovljeno vodo in izročali dragi ranjki zadnje pozdrave.

O te dobre ženke ljudje pač niso kmalu pozabili! Prešla je zima in prišla je zopet ljuba pomlad; mnoga cvetica je bila vzcvela in zopet zvenela, mnoga lastavica se je povrnila v naše kraje in zopet odletela na topli jug, a domači in drugi ljudje so jo imeli še v živem spominu. Najbolj so jo pogrešali mali Dolinarjevi unuki, s katerimi se je blaga žena tako rada igrala in kratkočasila. In po vasi so izpraševali otroci svoje matere: »Kje pa je Dolinarjeva mamica zdaj?« In rekle so jim, da zdaj gleda ljubega Boga v nebesih in da jih bo pri njem zatožila, ako ne bodo pridni. In mali so verjeli in obljubili, da bodo vedno pridni.

Jednako tudi Jakob ni pozabil svoje mamice. Na njenem grobu je dal napraviti lep spominek in, kedar je prišel po leti s svojo družino v domačo vas, vselej je obiskal tudi pokopališče, grob svoje matere. In mali unuki so trgali rože na njenem grobu ter jih nosili s seboj v mesto za spomin. — Dolinarjeva hiša pa še zdaj stoji in vse je še v redu pri njej kot je bilo nekdanj; gotovo je pri njej še isti blagoslov, katerega je bila izprosila rajna mati.

prisvaja ulogo, ki je nemogoča, t. j. da ponemči vse avstrijske Slované in jih spravi pod nemško hegemonijo. Toda kako žalostno je to njihovo prizadevanje, spoznamo takoj, ako se spomnimo, da so se za ponemčenje avstrijskih Slovanov prizadevali vse drugačni ljudje že v dobi absolutizma in v parlamentarni dobi n. pr. Schmerling, Herbst, Plener, Smeykal in drugi, proti katerim so sedanji vodje Velikonemcev prave ničle. — Ako pa so se tudi oni politični junaki naposled morali prepričati, da so se lotili nečesa, kar nadkriljuje njihove moči, česa potem pričakujejo politični komedijanti kakor so Wolf in Schönerer? Niti tedaj, ako bi se Avstrija povrnila k absolutizmu, da pomaga nemški zmagi, ne bi nemški živelj mogel prevladati Slovanov že radi tega, ker je v Avstriji samo 8 milijonov Nemcev, a 17 milijonov Slovanov. Pri tem Slovanu silno napredujejo v političnem in kulturnem oziru ter so si nabrali toliko moč, s kakoršno morajo računati vsi avstrijski Velenemci. Zato je čas nemški nadvladi v Avstriji minil za veke.

Na Francozskem preti nova ministerska kriza, vzrok kateri da je carjev obisk v Franciji. Na vrsti so, kakor poročajo francoski listi, socijalistična ministra Millerand in Baudin, vojni minister André, katerega utegne nadomestiti general Boisdeffre in še par drugih ministrov. Zlasti se govori o odstopu Milleranda, ki je po shodih zabavljaj čez carja.

Vojska v Južni Afriki. Angleški poveljnik lord Kitchener, o katerem se je že enkrat govorilo, da je pustil vrhovno poveljništvo, je zopet na pobegu. Lord Kitchener zahteva od angleškega vojnega ministra zopet novih vojakov. Ta pa mu jih ne more dati, ker je skoro že itak vse, kar je moskega in za rabo, v Južni Afriki. Zato se Kitchener kisló drži in hoče pustiti poveljništvo. Bodo ga že zopet pomirili, če ne, pa bodo dobili drugega. Večkrat, kakor Kitchener, tudi kaki drugi poveljniki ne more od Burov tepen biti. Nadalje pa angleški narod ni nič več zadovoljen s Kitchenerjem, ker uvidi, da ta mož preveč surovo postopa z Buri.

Dopisi.

Sv. Ana v Slov. gor. (Veselica.) Kako uspešno in plodonosno deluje naše pred dvema leti ustanovljeno bralno društvo tudi za pošteno razveselitev in zabavo svojih članov, kaže dovolj jasno to dejstvo, da je priredilo tekom tega časa že sedem veselíc z deseterimi igrokazi. Nekako novo, sveže življenje je zavladalo v tem času med probujeno mladino, ki se je začela zavedati svojih dragih narodnih svetinj. — Dosedanji nastopi naših vrlih kmetskih diletantov so pokazali, da se začnemo tudi ob meji zavedati, da smo — Slovenci! Izmed dosedanjih veselíc se je brez dvoma obnesla najboljše zadnja 8. septembra. Igralci se niso le dobro naučili svojih ulog, ampak videlo se je pri vsaki kretnji, da so se zamislili tudi — v vsebino; zato so uprizorjali neprisiljeno, živahno in neboječe posebno prvo igro, znano burko: »Pravica se je skazala«, ki je prirejena nalašč za odre na deželi. Še je igral smeh na veselih obrazih mnogoštevilnih gledalcev, ko nas preseneti druga igra s svojo resno, vzvišeno vsebino, znana »Lurska pastirica«, ter izvajlja začudenje in resnično ginjenost. Vsebinsko tvori znani čudež v Lurdu in ozdravljenje slepe hčerke brezverne, a slednjič spokorjene grofice. Igra se sicer ne more ponašati s posebno dramatično dovršenostjo in doslednostjo v slikanju posameznih značajev, posebno Bernardika ne nastopa taka, kakoršno smo bili navajeni občudovati do sedaj iz knjig o tem čudežu, dozdeva se nam v igri pregostobesedna, ki posebno rada govori — o sebi in ne posebno ponižno. No, to so malenkosti, ki niso ovirale legega uspeha, ki bi bil seveda še večji, ako bi občinstvo ne čakalo v nestrpnosti dolgih odmorih

med posameznimi prizori. Posebno dobro ste rešile svojo nalogo grofinja s svojo hčerko in ganljiv je bil sklepni prizor: procesija pred čudežno jamo, spremljana s čistimi, milodonečimi glasovi krasne pesmi. In tako se je ob pol edenajstih končal prezanimivi večer, ki ostane vsakemu gledalcu v veselem spominu. Na to se je razvila jako živahna prosta zabava z veselim petjem, k čemur so največ pripomogli nam dragi gostje od sv. Benedikta in ostali smo navdušeni za vse lepo in dobro do njih v veseli družini v nadi, da nas v kratkem združi spet enaka svečana prilika.

H koncu ne smemo pozabiti na domačega gospoda kaplana, kateri je s prigovarjanjem in požrtvovalnim trudom zbral in vodil naše vrle kmetske fante in dekleta, da so nas razveseljevali z dovršenim igranjem, na g. Jos. Krambergerja, ki je blagohotno prepustil svoje zasebne prostore. Obema, kakor tudi igralcem bodi izrečena najsrčnejša zahvala! Ti pa, mlado bralno društvo: Rasti in razvijati se ter zberiti v svoje okrilje tudi one, ki še do sedaj niso ali nočejo spoznati tvojega velikega pomena! Na svidenje!

Eden izmed navzočih.

Iz Stavenskega vrha. (Vstanite, mladeniči!) Blagovolite gospod urednik sprejeti v vaš cenjeni list »Slov. Gospodar« ta le kratki dopis. Malokdaj vam kdo kaj dopisuje iz našega kraja. Znano vam je, da je resnica, da največ pohujšanja in nevere izhaja po branju slabih knjig in časopisov, posebno dandanašnjih, ko se povsod silijo in obilno ponujajo. Taki slab časnik je dandanes na primer »Štajerca«, po domače bolj umevno giftna krotka, ki že tudi v našem slovenskem kraju tu pa tam reglja in skače. Ta ptujski kramarček laže in piše čez gospode duhovnike in slovenske advokate in si na vse mogoče načine prizadeva, katerega poštenega rodoljuba ob dobro ime spraviti. In če ima kateri tega nemčurčka naročenega, naleze se kmalu istega duha.

Zatorej mladeniči Stavenski, prizadevajte si širiti dobre časnike, kakor je na primer »Slov. Gospodar«, »Naš Dom« in knjige družbe sv. Mohorja. Mladeniči, ne zamudite te lepe naloge, da bomo ponos in dika našega slovenskega naroda. »Štajerca« moramo odstraniti in one posestnike, kateri so na tega kramarčka naročeni, podučiti, da se naročijo na dobre časnike, kateri so v krščanskem duhu pisani. Potegujmo se za naš materin jezik in ravnajmo se po Slomškovem geslu: Vse za vero, dom, cesarja. Mladeniči, ne pozabite, kaj so že nekateri pisali, in tako recimo tudi mi: Ptujkega lažnjivega kljukca v peč, »Slov. Gospodarja« na mizo, »Naš Dom« pa v roke.

Mladenič Stavenski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Profesorsko mesto za dušno pastirstvo na mariborskem bogoslovju je prevzel preč. g. prelat Karol Hribovšek, za pravoslovje preč. g. kanonik Jožef Majcen.

Novi notar v Kozjem. Gosp. dr. Jos. Barle, notar v Trziču, je premeščen v Kozje.

Imenovanje. Poštnim praktikantom v Mariboru je imenovan g. Milan Zemljč.

Na mariborsko gimnazijo sta došla letos gg. prof. dr. Leopold Poljanec iz Kranja in suplent dr. Anton Dolar iz Dunaja. Prvi poučuje naravoslovje, drugi jezike.

Poroka. Dne 1. oktobra se je poročil naš rojak gosp. dr. Viktor Kac iz Šmartna pri Slov. Gradcu z gospico Anico Bernardi, hčerjo veletrgovca v Spod. Dravogradu. Bilo srečno! Gospod dr. Kac se s 15. t. m. naseli v Mariboru kot zobozdravnik.

Trtna uš. Kot po trtni uši okužene so razglašene občine Lembah, Bergental, Razvanj, Pivola in Slivnica.

Nov časnik. V naši tiskarni je začel izhajati nov časnik z imenom: «Občinski časnik. Strokovni list za slovenske občine». Izdajatelj, lastnik in odgovorni urednik je g. Ivan Kač. Izhaja vsaki mesec dne 1. in 15. ter velja za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu in dopisi urednistvu v Žalec na Štajerskem.

Na konjski dirki v Mariboru dne 29. t. m. so si slovenski konjerejci s svojimi lepimi in brzimi konji pridobili častno mesto med dirkalci. Pri začetni dirki je prišel prvi na določeno mesto g. Anton Slavič iz Grab s «Tonijem». Toni je obletel 2105 m v 3 m. 51 sek. Pri dirki za darilo ljutomerskega dirkalskega društva bil je zopet Slavičev «Toni» na prvem mestu. Prevozil je 2180 m v 4 min. 13 $\frac{1}{2}$ sek. Odkar obstoji mariborsko dirkalsko društvo, še na njegovem dirkališču nihče ni tako brzo dirkal. Tudi za to je dobil g. Slavič darilo. Četrto darilo pri tej točki je dobil g. Matjaž Kranjc iz Šalince, peto darilo g. Anton Bežan iz Šalince. Pri dirki za dunsjsko darilo je dirkal Slavičev «Toni» tretjkrat ter prišel kot četrti na mesto. Pri dirki za tezensko darilo je bil prvi g. Anton Petovar iz Bunčan, drugi pa g. Anton Bežan iz Šalince.

Atilo so iskali pod cerkvijo sv. Roka na Bregu pri Ptuj. Sreča jim menda ni bila mila, kajti prenehali so s kopanjem.

V Hrastniku pri Trbovljah je ameriškanca gugalnica ubila 15letnega Karola Gorimška. Padel je iz gugalnice ter se tako hudo poškodoval, da se je isti dan umrl.

V Šmarju pri Jelšah na e. kr. sodnji se sedaj niso dvojezični pečati in dvojezične tiskovine v rabi, in napis pod orlom še je vedno samo nemški. Društva in občine bodo morale zahtevati, da se v tem oziru ugodi ravnopravnosti!

Kam s krompirjem? Na Spodnjem Štajerskem se pridela veliko krompirja, posebno po ravninah. V «Slovenskem Listu» je objavil slovenski rojak v Aleksandriji dr. Karol Pečnik jako poučen članek o izvozu krompirja. Ta članek je dalo uredništvo omenjenega lista ponatisniti. Dobiva se za 10 h, ki se naj pošljejo v znamkah. Naslov: Uredništvo «Slov. Lista», Ljubljana. Mi ne moremo dovolj toplo priporočati te knjižice. Nahajala bi se naj v roki vsakega slovenskega kmeta in mladeniča. Naravnost dolžnost je, da si naročijo knjižico naša bralna društva in naše mladeniške zveze. V društvih in zvezah naj se potem skupno knjižica temeljito preštudira. Korist ne bo izostala.

Od Sv. Jurja ob Ščavnici. Predragi «Slov. Gospodar», Jurjevske Slovenke so vselej tvoje, tako sijajnega procvita. Pa žalostne smo, ker vidimo, da se tu in tam širi med našimi Jurjevskimi fanti ptujski kramar «Štajerc». Tudi našega cerkvenega očeta sin ima naročenega «Štajerca», torej celo taki, kateri bi moral v tem oziru vzgled dajati drugim fantom. Zdaj pa še take liste širi. Jurjevska dekleta so zdaj sklenila, da s takimi fanti ne bodo govorila, kateri «Štajerca» berejo, posebno pa še s takimi ne, kateri ga imajo naročenega. Slovenke, vse za domovino, trud in kri, — Slovenski narod naj živi!

Jurjevčanka.

Strel skozi okno. Na Stranica v Marinšek-Videnšekovi koči prebivata dve ženski, mati in hči, obe sta šivilji. Mlajša je minoli petek zvečer ob osmi uri sedela na klopi pri mizi poleg okna in za večerjo si rezala kruh. V tem času pa je od zunaj skozi okno v sobo ustrlel nekdo s puško. Kroglja je ženski prevrtala desno ramo in potem na svojem potu dalje obtičala v steni. V soboto je iz Konjic prišla komisija na lice mesta in opravila svojo skrb. Kdo-li je zlikovec, tega še sedaj ne more nihče reči z gotovostjo.

V Velenju blizu cerkve «pri Sv. Brikciji» je umrl po šaleški dolini dobroznani

posestnik in usnjar g. Dovnik. Svetila mu večna luč.

Provinciala usmiljenih bratov v Gradcu, o. Em. Leitnerja, je zadela kap. Malo je upanja, da ozdravi.

Nekaj spominov iz svojega življenja priobčuje gosp. dr. Karol Glaser v tržaski «Edinosti». Mi visoko spoštujemo g. pisatelja in njegovo delovanje, toda gotovo govorimo v imenu vseh štajerskih rodoljubov, ako prosimo «Edinost», da te «spomine» ustavi.

Domače slovstvo. Ravnokar je izšla 4. številka «Voditelja», znanstvenega bogoslovnega lista. S to številko je končan štrti letnik, ki šteje 32 pol ali 512 strani z raznovrstno vsebino iz vseh bogoslovnih strok.

Proč od Gradca! Leta 1902. bodo imeli v Gradcu Nemci veliko pevsko slavnost. Za to nemško slavnost je dovolila dežela 16.000 K. A ker je dežela po dobri tretjini slovenska in Slovenci plačujejo dobro tretjino deželnih davkov, bode šlo za to slavnost blizu 6000 K slovenskega denarja v Gradec. Doma na Spodnjem Štajerskem pa ljudstvo s strahom in trepetom gleda v bodočnost, iz katere se mu reži kruta beda in siromaščina, kajti letošnje vreme in letošnje povodnji so uničile po marsikaterih spodnještajerskih krajih vse upanje. V Gradcu bodo Nemci peli, pili in vriskali, delavno ljudstvo na Spodnjem Štajerju pa bode stradalo in gladovalo. Vendar podporo bodo dobili nemški pevci v Gradcu.

V Logaroveh blizu Sv. Križa na Murskem polju je bila dne 29. sept. 1901 volitev občinskega predstojnika, pri kateri je bil zopet enoglasno izvoljen g. Franc Štuhec obč. predstojnikom in gg. Jakob Zmazek in Jožef Slekovec svetovalcem. Gosp. F. Štuhec opravlja to službo že od leta 1880.

Iz šole. Na nemški soli v Št. Ilju je imenovan nadučitelj g. Viktor Höltzsch. Kot učitelj v Selnico ob Dravi pride g. Fr. Jamšek iz Št. Florjane ob Boču.

Okrajni zastop v Rogatcu se je sestavil dne 25. sept. tako-le: Josef Simony, načelnik; dr. Fr. Schuster, načelnikov namestnik; odborniki Johann Einfalt, Karl Ferschnig, Johann Stoinschegg in Luka Trofenik (Slovenec). Okrajni zastop je po večini nemški. In to v rogaškem okraju, v sredini med Slovenci. Ondotnim narodnjakom želimo še nadalje prav sladkega spanja. Le spimo, bomo vsaj svojo propast zaspali!

Slovenski rekrutje. Od slovenskega mladeniča-rekruta smo prejeli naslednje vrste: Dragi! Letos gremo v vojaške oblečemo vojaške suknje, katere bomo nosili dolga tri leta. Tužnim srcem poslavljamo se od svojih sorodnikov, od mile naše domovine, od ljubih naših tovarišev. Da, od naših tovarišev bode nam menda najtežje slovo, od tovarišev, prijateljev, s katerimi smo stopili zadnji dve leti v tesno zvezo. Pripravljene imamo najlepše načrte za našo organizacijo, za naše združenje. A sedaj odlagamo naše orodje, mi se poslavljamo od našega delovanja, naše delovanje bomo zamenjali z vojaško službo in nosili bomo ter se vadili s smrtonosnim orožjem. A nikar obupati! Našega življenja se začena takorekoč drugi del, dosedaj smo bili še sploh med mladimi, ali sedaj stopimo v življenje, iz katerega se povrnemo za tri leta kot izkušeni možje! Čaka nas marsikatera bridkost in težava, katere bomo z božjo pomočjo srečno prestali. Bodimo prepričani, da se bomo marsičemu koristnemu priučili, spoznavali bomo značaje tujih narodov in tudi našega ljudstva po drugod. Spoznavali bomo tudi nadalje dobre in slabe lastnosti naših slovenskih mladeničev, kateri bodo istočasno z nami služili. A mi obnašajmo se tako, da bomo delali čast svojemu narodu. In v poznih naših letih se bomo spominjali, da smo služili nekda v mladosti častno svojo težko službo. Ako se pa enkrat pred nami razvije vojaška zastava in nam zapoje tromba in boben, bodimo pripravljeni vsaki čas darovati svojo lastno kri za milo

domovino. Vi pa, dragi mladeniči, kateri ste že morebiti pretrpeli to, kar nas čaka, vi pa vstrajajte na začetem potu. Organizacija vaša rasti in procvitaj! Bojujte se krepko za naše narodne pravice po geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Spominjajte se pa tudi večkrat nas, vaših tovarišev v vojaški suknji. Rekruti, bodimo vselej čvrsti in jekleni. Korajžno naprej! Na zdar!

Novinec.

Novo postajališče „Želje“ se otvori z dnem 1. oktobra med postajališčem Paka in postajo Velenje na progi Spod. Dravograd-Velenje, omejeno na osebni in prtljažni promet. Čas prihoda in odhoda je že razviden na zimskem voznem redu. Vožne karte izdaje ondotni gostilničar Fran Skaza.

Duhovniške vesti. Č. gosp. kapelan v Hočah Matjaž Slavič odide v višje duhovniško izobraževališče Avgustinej na Dunaj. Prestavljeni so č. gg. Roman Skerbs iz Majšperga v Poljčane, Fr. Cerjak iz Poljčan v Šmarje pri Jelšah, Iv. Vogrinec iz Majšperga v Hoče, Fr. Gosak iz Zreč k Sv. Andražu pri Ptuj, g. Marko Žičkar iz Griž v Konjice, Ferdo Pšunder iz Vojnika v Griže.

Župnijo Kostivnico je dobil ondotni provizor č. g. Franc Višnar.

Iz Marenberga. Dne 15. septembra t. l. je imela podružnica družbe sv. Cirila in Metoda iz Vuhreda in Marenberga v gostilni «Pri stari pošti» svoj letni občni zbor. Predsednikov namestnik navdušeno pozdravi vse dosle goste, potem sledi letno poročilo blagajnika, in na to se vrši volitev novega odbora. V odbor so bili voljeni sledeči č. gg. Jurij Zmavec, predsednik; Aug. Hecl, namestnik; Jos. Črnko, blagajnik; Gašp. Zrnko, tajnik; Fr. Saloven, Artur Klobučar in Simon Ternek, odborniki. — Vkljub slabemu vremenu in visoki Dravi, povsod je bil brod zaprt in so morali na Vuzenico čez most, se je vendar nabrala tolika množica odličnih gostov, med drugimi tudi dva Srba, da so bili vsi prostori napolnjeni. Najlepši dokaz temu je, da se je nabralo isti večer od radodarnih rodoljubov za družbo sv. Cirila in Metoda 94 K 80 v. Skoraj polovica več kakor lani. Mi napredujemo! Srčna hvala vsem dragim in milim gostom, ki so nas počastili iz Maribora, Slov. Gradca in iz vseh sosednih župnij lepega zelenega Pohorja! Posebno hvalo pa izreka odbor vrlim pevcem in izurjenim tamburašem iz Vuhreda. Vi nas s svojim milim tamburanjem niste samo razveselili, ampak iznenadili in očarali. Bog vam povrni ves trud! Kmalo vas zopet želimo slišati v Vuhredu. Na veselo svidenje!

Iz drugih krajev.

Državni zbor je sklican s cesarjevim pismom za dne 17. oktobra k nadaljnjemu delovanju.

V tržaskem občinskem zastopu se je izvršil nezasiškan skandal. Slovenski odbornik dr. Rybar je ostro prijel italijansko večino, ker je sklenila, da se ne udeleži pogreba škofa Šterka, in ker se ga tudi res ni udeležila. Omenjal je tudi židovski upliv v večini tržanskega občinskega sveta. To je Italijane tako razkačilo, da so s silo odstranili dr. Rybara in še enega slovenskega zastopnika iz občinske svetovalnice. Kaj takega je nezasišano! Z dr. Rybarjem ni žaljen samo narod tržaski, ki ga je volil, ampak ves slovenski narod. Za tako predrzno in neollikano ravnanje Italijanov mora priti kazen, Slovanom pa zadoščenje.

Pri govoru obtičal. V Ljubljani je pozdravil iz Kitajske se vračajoče nemške vojaške fml. Chavanne. Odgovoril je v imenu Nemcev major Förster, a primerila se mu je nesreča, da je obtičal v govoru in še le po večjem odmoru je mogel nadaljevati.

Čudež pred francoskim kasacijskim dvorom. Neki Gabrijel Gargon — kakor poroča «Slovenec» — je dobil v pravdi z železniško družbo orleansko 60.000 frankov

odškodnine in dosmrtni letni dohodek 6000 frankov, ker je bil poškodovan pri železniški nesreči pri Montmoreau in ker so strokovnjaki konstatovali njegovo neozdravljivost. Železniška družba je zgubila pravdo v prvi in drugi instanci. Sedaj je družba rekurirala na kasacijski dvor, češ, da je odškodnina previsoka. V tem času pa je za neozdravljivega od zdravnikov proglašeni Gargon podal se na božjo pot v Lourdes in bil ondi — ozdravljen, dasi se je znanstveno konstatirala njegova neozdravljivost. Kaj bode sedaj naredil kasacijski dvor? Vsak se lahko prepriča, da je Gargon sedaj ozdravljen, a to ozdravljenje se ni moglo izvršiti naravnim potom, ker znanstveniki in veščaki so izrečno izjavili se, da se Gargon ne more ozdraviti naravnim potom, tedaj se je moralo izvršiti nadnaravnim potom. In to naj bi pripoznal francoski kasacijski dvor? Čudeži so vender, pravijo nekateri ljudje, nemogoči, torej po nazorih takih ljudi ni čudežev, torej tudi Gargon ni čudežno ozdravljen in to baje tem manj, ko je že Napoleon III. Lurski Materi Božji prepovedal, da se ne sme prikazovati. Toda — ozdravljen je pa Gargon vendar-le; kasacijskemu dvoru skoro ne bi drugega preostalo, kot reči: »To nas nič ne briga! Čudežev delati nima noben pravice in to tem manj, ker so čudeži prepovedani. Kaj pa je z denarno odškodnino Gargonu. Ker je Gargon znanstveno pripoznan neozdravljivim, torej vender ne more biti sodnijski proglašen ozdravljenim. Ozdravljen je pa Gargon vendarle. Lahko smo radovedni na sodbo francoskega kasacijskega dvora.

Rodna trta. Antonu Mairju v Kurtatsch na Tirolskem je jedna trta tako bogato obrodila, da je na njej 736 grozdov.

Nadvojvoda Franc Ferdinand je zapustil Cirknico, kjer je bival za časa manevrov, lep spomin. V svoji spalni sobi je imel na nočni omari sliko svoje soproge in svojega otročiča, zraven pa podobo Matere Božje z Jezuškom v naročju. To vedno nosi seboj na potovanju. Lep vzgled!

Kmet minister. Pri zadnji spremembi v danskem ministerstvu imenovan je bil ministrom za poljedelstvo kmet Ole Hansen. Nedavno je hotel z njim govoriti nek časnikar, a dobil ga je na polju, ko je sejal ozimino. Minister Ole Hansen ne prebiva v sijajni palači marveč v priprosti kmečki hiši ter oskrbuje svoje posestvo kakor navaden priden kmetovalec, seveda v izgled drugim. Res, pravi — poljedelski minister.

Čevlji so ju izdali. Te dni sta v Badenu dva lopova udrila v neko vilo. Prej nego sta udrila v sobe, sezula sta si čevlje, da ne bi delala ropota. Med tem je gospodar vile nekaj slišal in vstal, da vidi, kaj je. Lopova sta na to pobegnila zopet skozi okno. Hišni našli so na to pred salonom čevlje, katere je hišni gospodar postavil na najnižje okno, prepričan, da se tatova povrmeta po nje. On sam se je z družino vred skril na vrtu, kjer so skupno pričakovali lopova. In res sta se tatova povrnila po svoje čevlje; tako so ju prijeli in spoznali v njih svoja — soseda, o katerima ne bi bili nikdar niti sumili, da se bavita s takim kodelstvom.

Prestolonaslednik in trgovec razglednic. Na vojaških vajah v Doljnem Mihoicu prodajal je neki starec razglednice. Nekega dne približa se našemu cesarju in njegovemu spremstvu, nakar so ga orožniki aretirali, ker je brez dovoljenja došel na vežbeni prostor. Starec začel je jokati. Njegov jok vzbudil je pozornost prestolonaslednika Franca Ferdinanda, kateri je razjahal konja in pristopil k orožnikom: »Pustite siromaka na miru, dejal je prestolonaslednik in pričel kupovati razglednice od prestrašene starca. Njegov izgled posnemali so tudi drugi, in starec je kmalu razprodal vso svojo zalogo.

Kuga v Napolju. V Napolju je 12 oseb zbolelo za kugo na neki ladji. Na novo ni nihče obolel. O treh na novo zbolelih se je sumilo, da so kužni, a ni res. Varstvena

sredstva se rabijo vedno strožje. Mesto je razdeljeno v zdravstvena okrožja, da se lažje nadzira. Dvozili so veliko množino »seruma Lustig« iz zavoda v Bernu. Vsi zdravniki v bolnici in v pristanišču so v disciplinarni preiskavi, zakaj niso o pravem času zasledili kuge. Med ljudstvo se je v mnogo tisoč izvodih razširil pouk, kako se varovati kuge. Japonski zdravnik Kmesato, ki je skupaj z zdravnikom Yersia našel kužnega bacila, je rekel, da se bo bolezen kmalu zatrla. Združene države severoameriške so naznanile, da nobene ladije iz Napolja ne puste v Ameriko, dokler nevarnost ne preneha. Ladja »Washington«, ki je hotela v Brazilijo, je morala ostati v Napolju.

Nemški cesar služi ruskemu carju. Cesar Viljem je pred kratkim prijezdil v uniformi ruskega grenadirskega polka v obmejno mesto Wischtygen, katero je dne 24. t. m. požar uničil. Cesar Viljem je prebivalstvo tega ruskega mesta ogovoril nekako tako-le: »Njegovo Veličanstvo car Nikolaj, Vaš vzvišeni gospodar, moj ljubi prijatelj, je čul o Vaši nesreči in Vam po mojih ustih sporoča, da ga je Vaša nesreča zelo užalostila, ter Vam izreka svoje srčno sožalje. Toda se več! Pošilja Vam po meni kot dokaz Svoje očetovske skrbnosti dar 5000 rubljev. Iz tega spoznate, kako oči Vašega presvetlega vladarja gledajo do mej njegove države, in kako njegovo srce vse svoje podložnike objema v ljubezni.« Cesar Viljem je končal svoj govor s »hura« klici na ruskega carja. — Nemški cesar se je sam ponudil carju za ta posel, kajti sicer ima ruski car za enaka pota svoje služabnike.

Potopil se s konjem in vozom. Dne 18. m. mes. je prišel v Dol. Dubravi kmet Urban Gjuras k svojemu rojaku mlinarju, da mu posodi konja in voz, da si pripelje domov one male pridelke, katerih mu še ni odnesla narasla včda. Dobil je konja in voz, a nesreča je hotela, da se je na cesti, ki vodi tik Drave, udrlo pod vozom kos zemlje in voz je padel s konjem in vozom vred v vodo. Naslednjega dne so našli konja in voz, a tretji dan mrtvega Gjuras, kateri je ostavil mlado vdovo in malega otročiča.

Društvene zadeve.

Katoliško politično-izobražev. društvo v Šmarji pri Jelšah zboruje dne 13. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v Grad-ovi gostilni v Šmarji. — Dnevni red: 1. Poročilo naših poslancev o političnem stanju. 2. Govor o razmerah naših kmetov. 3. Poročilo o namerah našega društva. 4. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Zahvala. Premil. knez in škof dr. Michael Napotnik so darovali, kakor vsako leto, tudi letos za dijaško kuhinjo v Mariboru 50 K, in za ta velikodušni dar revnim dijakom izreče jim najpristrčnišo zahvalo predstojništvo.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali vsaki po 10 K naslednji p. č. gg.: župnik Martin Meško, dež. sodnijski svetovalec dr. Vovšek, odvetnik dr. Iv. Klanc, vojaški kapelan Rado Marzidovšek, dr. Franc Firbas, c. kr. notar v Mariboru, in 14 K dr. Viktor Kac, zdravnik v Slov. Gradcu.

Za slov. šolo v Mariboru: maturanti mariborski ob priliki svoje veselice 40 K.

„Zveza slovenskih posojilnic“ ima v četrtek, dne 17. oktobra l. 1901 ob 10. uri predpoldne v »Narodnem domu« v Celju redni občni zbor. — Pri občnem zboru ima vsaka v »Zvezi« stoječa posojilnica le en glas ter sme biti zastopana po pooblaščenju. Udeležiti občnih zborov se sme pa tudi vsak član v »Zvezi« stoječe posojilnice, toda le pri posvetovanju, ne pa pri glasovanju.

Za mariborsko šolo je daroval »neimenovan« 2 K.

Velikodušno darilo. Za slovenske šole v Muti, v Marenbergu in v Mariboru je da-

roval veleč. g. Tomaž Mraz, vpokojeni dekan Vuzeniški za vsako 40 K skupaj 120 K. Ti-sočero Bog plati.

Katol. polit. izobraževalno društvo v Šmarji pri Jelšah je svojo čitalnico odprlo dne 29. septembra t. l.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Sv. Lovrencu nad Mariborom se »neimenovanemu« dobrotniku, kateri je za njo daroval v uredništvu »Slov. Gospodarja« 2 K, prav iskreno zahvaljuje. Bog plati.

Kmet. bralno društvo v Staremtrgu tik Slov. Gradca priredi v nedeljo, dne 13. t. m., tombolo v prid bral. društva. Začetek bo ob 1/2 5 popoldan v Petričevih prostorih. Potem bo prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi od blizu in daleč vabi odbor. — Isto društvo bo imelo v nedeljo, dne 13. t. m. ob 1/2 3. uri popoldan, izredni občni zbor v Petričevih prostorih. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednikov; 2. Volitev jednega novega odbornika; 3. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo; 4. Govor o važnosti društev zlasti v sedanjem času; 5. Nabiranje novih udov in pobiranje zaostale udnine; 6. Slučajni predlogi in nasveti.

Predsednik in tajnik.

Iz Ptuja. Odbor društva »Dijaška kuhinja« v Ptujju je v svoji seji dne 24. septembra sklenil, da se otvori obednica za uboge slovenske dijakke tudi za novo šolsko leto 1901/2 1. oktobra t. l. ter prosi tem potom p. n. blage dobrotnike ali mesečnih ali letnih prispevkov, ki se bodo izkazali koncem vsakega tečaja v »Slov. Gospodarju« in v »Südsteir. Presse«. — Naj ne trkamo zastoj — dragi rojaki — na vaša vrata, potreba je nujna! Mnogo fantom iz tehtnih vzrokov ni mogoče preseliti se kam drugam, obračajo se toraj do vas odtod proseči pomoči. — Darovala sta za novo šolsko leto že č. g. Anton Kolarič, predmetni kaplan v Mariboru 10 K in č. g. Marko Črnko, župnik v Sevnici 10 K. — Bog plati! — Zneski se pošiljajo pod naslovom: Dijaška kuhinja v Ptujju. Predsedništvo.

Cerkvene zadeve.

V mariborsko bogoslovje so sprejeti naslednji gospodje: Ivan Alt iz Velke Nedelje, Anton Berk iz Rogačke Slatine, Josip Friedauer iz Št. Vida pri Ptujju, Adolf Gril iz Št. Ilja pri Gradiču, Iv. Hauptman iz Št. Martina pri Vurberku, Fr. Hole iz Sv. Magdalene v Mariboru, Anton Jehart iz Maribora, Ant. Jug iz Podčetrčka, Jos. Korošak iz Št. Jurija ob Ščavnici, Ignacij Kraner iz Št. Jurija v Slov. gor., Alojzij Leben iz Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji, Franc Ozvatič iz Sv. Andraža pri Ptujju (v 3. leto), Anton Pinter iz Sv. Magdalene v Mariboru, Alojzij Sagaj iz Norsinec pri Ljutomeru, Franc Sinko iz Št. Jurija ob Ščavnici, Simon Šimone iz Ljubnega pri Celju, Jurij Šumer iz Trbovelj, Jos. Tombah iz Št. Petra pri Sv. Gorah, Anton Trinkaus iz Št. Jurija v Slov. gor. F. Šegula iz Možganec.

Gospodarske stvari.

Novi živinski sejem na Frankolovem se je pri nas dne 24. septembra t. l. jako dobro obnesel. — Živine se je priglasilo lepo število (okoli 600 glav) tako, da ni bilo pričakovati že za prvi sejem toliko, posebno se sedaj ne, ko imajo ljudje največ dela; tudi kupcev je bilo nekaj, tako, da se je kakih 20 parov prodalo. Pričakujemo, da bodo sejmi tukaj prav izvrstni, ker je lega sejmišnega prostora ravno poleg državne ceste in jako ugodna. Želimo, da se na prihodnji sejem, ki bo v pondeljek pred sv. Jožefom, to je 17. marca prihodnjega leta, živinorejci in kupci zopet obilno vdeležijo.

Krvava ušica. V nekaterih sadonosnikih pri Sv. Urbanu in po nekaterih krajih